

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

- Orzeczenie, że ze względu na to, iż nie zakwalifikowała jako obszaru specjalnej ochrony ornitologicznie ważnego miejsca „Riła” w całości, Republika Bułgarii nie dokonała klasyfikacji najbardziej odpowiednich, pod względem liczby i powierzchni, obszarów jako obszarów specjalnej ochrony w celu ochrony gatunków ptactwa wskazanych w załączniku I do dyrektywy 2009/147/EO⁽¹⁾ w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, i w ten sposób nie wykonała swoich zobowiązań określonych w art. 4 ust. 1 wskazanej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sprawa dotyczy ochrony licznych zagrożonych gatunków ptactwa określonych w załączniku I do dyrektywy dotyczącej ptactwa, a także ich siedlisk na obszarze w górach Riła, położonych w południowozachodniej części Bułgarii. Ornitologicznie ważne miejsce „Riła” jest jednym z najważniejszych obszarów zarówno w Bułgarii, jak i w Unii Europejskiej dla ochrony ponad 130 gatunków gniazdującego tam ptactwa. Z europejskiej perspektywy ochrony przyrody ważnych jest 41 gatunków, a jeden z nich jest zagrożony na poziomie światowym.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy dotyczącej ptactwa gatunki wymienione w załączniku I podlegają specjalnym środkom ochrony dotyczącym ich naturalnego siedliska w celu zapewnienia im przetrwania oraz reprodukcji na obszarze ich występowania. Podobnie art. 4 ust. 1 dyrektywy dotyczącej ptactwa stanowi, że państwa członkowskie dokonują klasyfikacji jako obszarów specjalnej ochrony właśnie najbardziej odpowiednich pod względem liczby i powierzchni obszarów w celu ochrony wspomnianych gatunków.

Zdaniem Komisji Republika Bułgarii powinna była zakwalifikować jako obszar specjalnej ochrony ornitologicznie ważne miejsce „Riła” w całości, lecz do tej chwili tego nie uczyniła. Komisja przedstawiła dowody istotności ornitologicznej niesklasyfikowanych obszarów w ornitologicznie ważnym miejscu „Riła”.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, Dz. U. 2010, L 20, s. 7.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawie T-762/14,
Koninklijke Philips NV, Philips France/Komisja, wniesione w dniu 24 lutego 2017 r. przez
Koninklijke Philips NV, Philips France**

(Sprawa C-98/17 P)

(2017/C 121/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Koninklijke Philips, Philips France (przedstawiciele: J.K. de Pree, advocaat, T.M. Snoep, advocaat, A. M. ter Haar, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji, w jakim dotyczy spółek Koninklijke Philips NV i Philips France oraz
- uchylenie lub obniżenie grzywien nałożonych na Koninklijke Philips NV i Philips France oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą następujące zarzuty i argumenty:

- Sąd naruszył prawo, stosując błędne kryterium prawne oceny ograniczenia konkurencji ze względu na cel.
- Sąd naruszył prawo, dokonując ustalenia o ograniczeniu konkurencji ze względu na cel w zakresie w jakim przekroczył granice nieograniczonego prawa orzekania.
- Sąd naruszył prawo, dokonując ustalenia o ograniczeniu konkurencji ze względu na cel w zakresie w jakim naruszył ciężący na nim obowiązek uzasadnienia.
- Sąd w sposób jasny i oczywisty dokonał błędnej oceny dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, doprowadzając do ich przeinaczenia, w zakresie w jakim stwierdził, że okoliczność jakoby istniał wspólny cel znajduje poparcie w innych dowodach.
- Sąd naruszył prawo, stosując błędne kryterium prawne i przeinaczając dowody w zakresie w jakim orzekł, że spółka Philips uczestniczyła w całości jednolitego i ciągłego naruszenia, w związku z czym mogła ona zostać w tym zakresie pociągnięta do odpowiedzialności.
- Sąd naruszył prawo, błędnie stosując zasadę proporcjonalności oraz nie stosując nieograniczonego prawa orzekania w zakresie w jakim oddalił zarzut spółki Philips powołujący się na okoliczność, że czynnik wagi naruszenia zastosowany w sprawie był nieproporcjonalny do naruszenia i roli jaką odgrywała w nim spółka Philips.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Belgii

(Sprawa C-110/17)

(2017/C 121/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels i N. Gossement, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że utrzymując w mocy przepisy, zgodnie z którymi w kontekście szacowania dochodów uzyskiwanych z tytułu nieruchomości niewynajętych oraz nieruchomości wynajętych, czy to osobom fizycznym, które nie wykorzystują owych nieruchomości do celów zawodowych, czy to osobom prawnym, które udostępniają owe nieruchomości osobom fizycznym dla celów prywatnych, podstawa opodatkowania jest obliczania – w przypadku nieruchomości położonych na terytorium krajowym – w oparciu o wartość kadastralną a – w przypadku nieruchomości położonych za granicą – w oparciu o rzeczywistą wartość czynszową, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciężącym na nim na mocy art. 63 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- obciążenie Królestwo Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że Belgia uchybiła zobowiązaniom ciężącym na niej na mocy art. 63 TFUE i art. 40 porozumienia EOG.

Biorąc pod uwagę próby podejmowane przez Belgię w celu położenia kresu uchybieniu, Komisja uznaje, iż istnienie uchybienia uważa się za ustalone wraz z upływem wyznaczonego w uzasadnionej opinii terminu dwóch miesięcy, a zatem w dniu 26 marca 2012 r.
